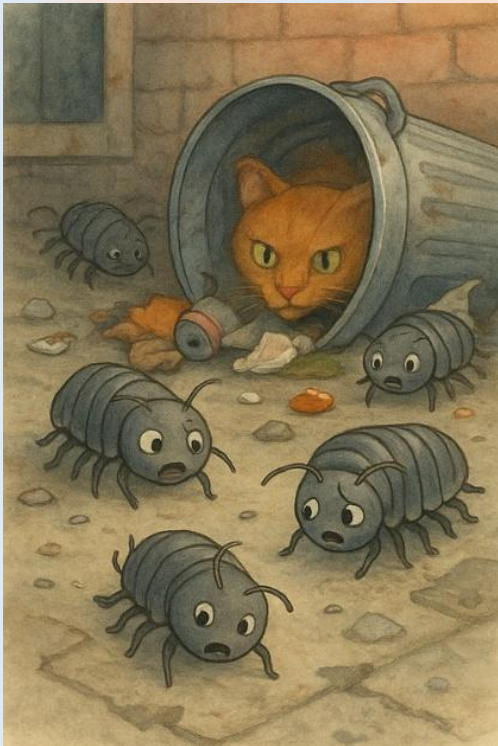

Op pad in Didima

In de drukke stad Didima woonden een kleine kolonie pissebedden tussen spleten in het trottoir en soms onder een oude vuilnisbak. Ze waren klein, grijs, en ovaal. Ze leken een beetje op piepkleine pantserwagentjes. Hun namen waren Flip, Flap en Flop en zij droomden van avonturen in de grote mensenwereld.

Elke ochtend rolden ze uit hun donkere hoekje en zochten elkaar op. Voor hen was alles reusachtig: torenhoge gebouwen, donderende bussen, en katten met ogen zo fel als verkeerslichten. Toch vonden zij het fascinerend en spannend.

Op een dag besloten het drietal Flip, Flap en Flop dat zij een reisje gingen maken. Maar dat was niet zonder gevaar in de grote stad!

Ze slopen langs een berg groenteafval en kropen voorzichtig langs glassplinters. Plotseling voelde Flip dat de grond trilde onder haar pootjes. Een grote bus brulde

voorbij, zo dicht dat de wind hen bijna omgooide.

"We moeten goed opletten," fluisterde Flip. "De stad zit vol gevaren."

"Verderop kwam er ineens een oranje kat uit een vuilnisbak geslopen. De kat keek een beetje vals naar hen en zijn snorharen trilden gevaarlijk."

De pissebedden verstijfden. Gelukkig werd de kat afgeleid door een rollend blikje en hij verdween weer in de rommel.

"Eén gevaar minder," fluisterde Flop met een trillende stem. "En kijk uit voor die vrachtauto".

Nadat ze wel twee straten hadden bekeken gingen ze weer terug. En zo kwamen zij bij een brede witte zebrastreep. Een duif liep parmantig op

het zebrapad. Het leek wel een reus naast hen. De pissebedden bleven stokstijf staan tot de duif wegvloog. Daarna renden zij zo snel als ze konden op hun veertien pootjes terug naar hun veilige hoekje.

Die avond vertelden zij uitgebreid aan de andere pissebedden over hun avontuur. Alle jonge pissebedden luisterden met grote ogen.

De stad is soms eng, zei Flap. Maar ook wonderlijk. En hoewel ze klein waren, waren zij moedig en slim genoeg om hun weg te vinden.

Vanaf die dag bekeken zij de grote stad niet alleen als

gevaarlijk, maar ook als een plek vol geheimen om te ontdekken. Flap zei: 'dit was een leuke wandeling. Moeten we nog eens doen. Maar dan de andere kant op. Eens kijken wat daar te beleven is.

Maar we moeten nog even wachten, want morgen komt er een storm met veel regen en wind.

Flip en Flop waren het daar helemaal mee eens.

"Copyright: Fons Sleijpen"